

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 1. března 2010 č. 174

Stanovisko

**vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb.,
o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní
moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu,
ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké
sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím
řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 1044)**

Vláda na jednání své schůze dne 1. března 2010 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 1044), a vyjádřila s tímto návrhem **nesouhlas** z dále uvedených důvodů.

1. Předložený návrh zákona je zásadní změnou celkové koncepce stanovení srovnatelné úrovně platů a dalších náležitostí představitelů moci zákonodárné, výkonné a soudní, přičemž je zaměřen na odměňování pouze zákonodárců, bez návaznosti na úpravu obdobných náležitostí spojených s výkonem funkce představitelů moci výkonné a soudní. Dosavadní vazba platu představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců na průměrný plat v nepodnikatelské sféře je všeobecně považována za odpovídající a zaručující určitou rovnováhu platů a některých náhrad pro shora uvedené subjekty. Pro stanovení speciální výše platové základny, která má být odvozena od platu poslance Evropského parlamentu, ale tak, že platy poslanců a senátorů budou ve skutečnosti odpovídat současné výši jejich platů, vláda nevidí žádný důvod. V této souvislosti vláda se zřetelem k tvrzení uvedenému v důvodové zprávě upozorňuje, že v Evropské unii se propočítává výše platu vzájemně mezi funkcemi jednotlivých institucí Evropské unie; obdobně je tak postupováno i v České republice, ale ve vztahu k jejím institucím. Navržené navázání platu poslanců a senátorů Parlamentu České republiky na podobnou instituci v Evropské unii a zároveň odtržení od úpravy platů představitelů moci výkonné a soudní vláda považuje za zcela nesystémové.

2. Nabytím účinnosti předloženého návrhu zákona by se na poslance a senátory nadále nevztahovalo ustanovení, kterým byly sníženy platy všech představitelů státní moci a soudců v roce 2010 na 96 % výše platné v roce 2009. Tím by byl porušen princip rovnosti již přijatého opatření ve vztahu k ostatním představitelům a k soudcům.

3. Není zřejmé, proč je navrhováno, aby platovou základnu pro poslance a senátory napříště vyhlášovalo Ministerstvo financí a nikoliv Ministerstvo práce a sociálních věcí, kterému má být ponecháno vyhlášení platové základny pouze pro ostatní představitele státní moci. Zmocnění pro Ministerstvo financí navíc postrádá nezbytné věcné i formální náležitosti.

4. V rozporu s tvrzením uvedeném v důvodové zprávě se vláda domnívá, že navrhovaná úprava má nesporné dopady na státní rozpočet a v materiálu postrádá podklady pro opačné tvrzení, resp. pro finanční vyčíslení dopadů na státní rozpočet.

5. Na základě bodu 5 předloženého návrhu zákona by mělo mimo jiné dojít ke zvýšení platu těžce zdravotně postiženého poslance, který potřebuje k výkonu své funkce průvodce nebo osobního asistenta, a to o 20 %. Toto zvýšení platu má nahradit náhradu výdajů podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 236/1995 Sb. Vláda proto upozorňuje na přechodné ustanovení obsažené v § 42 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., podle kterého náleží náhrada výdajů podle § 9 odst. 2 do doby úpravy nároků průvodců a osobních asistentů těžce zdravotně postižených občanů zvláštním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, který s účinností od 1. ledna 2007 kromě jiného upravil nárok na příspěvek na péči, závislý na stupni postižení, službu osobní asistence, průvodcovské, předčitatelské i tlumočnické služby obecně pro zdravotně postižené občany. S touto skutečností předložený návrh zákona zjevně nepočítá.

6. V souvislosti s navrhovanými změnami finančního postihu poslanců za opakovanou neomluvenou neúčast na jednáních komor Parlamentu České republiky a jejich orgánů vláda upozorňuje na to, že v podstatě dochází ke snížení intenzity tohoto postihu. Podle stávajícího ustanovení § 38 odst. 1 jsou finanční sankce vyšší a dotýkají se i paušálních náhrad.

7. Kromě uvedeného má předložený návrh zákona i legislativně technické nedostatky, a to například:

a) navrhovaná znění § 3 odst. 5 a § 8 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb. jsou protichůdná a vzájemně rozporná, neboť podle § 3 odst. 5 se má platová základna poslance odvozovat od hrubého platu poslance Evropského parlamentu a výši této platové základny má vyhlášovat Ministerstvo financí, zatímco podle § 8 odst. 1 se má za platovou základnu poslance považovat základní plat poslance Evropského parlamentu, násobený platovým koeficientem,

b) v ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., které není navrhovanou novelou nijak dotčeno, přetrvává odkaz na § 3 odst. 3, tedy stávající „obecné“ vymezení platové základny pro účely celého zákona,

c) v nově navrhovaném znění § 9 odst. 2 zákona č. 236/1995 Sb. by měl být přímo určen konkrétní orgán komory Parlamentu České republiky, který stanoví rozsah náhrady, druhy nákladů a způsob jejich úhrady,

d) k části první bodu 8 se upozorňuje, že příslušný výbor nerozhoduje „o důvodech ztráty nároku“, nýbrž „o ztrátě nároku“. Obdobná výhrada se uplatňuje též k částem druhé a třetí předloženého návrhu zákona. Z části první bodu 8 dále současně vyplývá, že mandátový a imunitní výbor své rozhodnutí zveřejní, zatímco v částech druhé a třetí je použita dikce „zveřejňuje“,

e) v jednacích řádech obou komor Parlamentu České republiky vláda doporučuje podrobněji upravit postup při určování finančního postihu poslanců za opakovanou neomluvenou neúčast na jednáních komor Parlamentu České republiky a jejích orgánů, a to zejména postup rozhodování mandátového a imunitního výboru včetně možnosti opravného prostředku proti jeho rozhodnutí.